KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä joulukuuta 2000,

tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttökiellosta eläinrehussa

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4143)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/25/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY ([2]), ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/667/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, vahvistetaan periaate, jonka mukaan kaikkea eläinjätettä voidaan sen alkuperästä riippumatta asianmukaisen käsittelyn jälkeen käyttää rehuaineiden tuotantoon.

(2) Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden epidemiologisesta valvonnasta sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta 23 päivänä huhtikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/272/EY ([4]) mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2000/374/EY ([5]), tarttuvan spongiformisen enkefalopatian (TSE:n) vuoksi lopetetut tai kuolleet eläimet on hävitettävä.

(3) Kun naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE:n) päälähteeksi vahvistui prosessoitua märehtijäperäistä jätettä sisältävä rehu, joka on tartunnanaiheuttajan saastuttama, BSE-tautiin ja nisäkkäistä saatuja valkuaisaineita sisältävään ruokintaan liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyllä komission päätöksellä 94/381/EY ([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 1999/129/EY ([7]), otettiin heinäkuussa 1994 käyttöön yhteisön laajuinen kielto ruokkia märehtijöitä nisäkkäiden kudoksista saatavalla proteiinilla.

(4) Eläinjätteen prosessoimisessa sovellettavista toimenpiteistä tarttuvilta spongiformisilta enkefalopatioilta suojaamiseksi ja komission päätöksen 97/735/EY muuttamisesta 19 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/534/EY ([8]) säädetään, että kaikki nisäkäsperäinen eläinjäte on 1 päivästä huhtikuuta 1997 alkaen prosessoitava menetelmällä, jonka vähimmäisvaatimuksena on 133 °C:n lämpötila kolmen baarin paineessa vähintään 20 minuutin ajan. Tämän menetelmän katsotaan olevan tehokkain scrapie- ja BSE-taudinaiheuttajien inaktivoinnissa.

(5) Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi riskin aiheuttavan aineksen käytöstä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/418/EY ([9]) säädetään, että erikseen määritelty riskiaines on 1 päivästä lokakuuta 2000 alkaen poistettava kaikista ihmisten ja eläinten ravintoketjujen osista. Maatilalla kuolleista nautaeläimistä, lampaista ja vuohista on joko poistettava erikseen määritelty riskiaines tai eläinten koko ruho on hävitettävä.

(6) Tieteellinen ohjauskomitea on antanut useita lausuntoja, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden, kuten eläinten rehun, turvallisuutta. Tieteellisten lausuntojen tärkein johtopäätös on, että terveystarkastuksessa ihmisravinnoksi soveltumattomiksi katsotuista eläimistä saatuja sivutuotteita ei saisi päästää eläinten ravintoketjuun.

(7) Komissio hyväksyi edellä mainittujen tieteellisten lausuntojen perusteella 19 päivänä lokakuuta 2000 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinten sivutuotteiden terveyssäännöistä ([10]). Ehdotuksen päätarkoituksena on kieltää eräiden eläimistä saatavien sivutuotteiden (erityisesti kuolleiden eläinten ja hävitettäväksi määrätyn eläinperäisen aineksen) kierrätys eläinten ravintoketjuun. Ainoa raaka-aine, jonka käyttö eläinten rehun tuotannossa on sallittu, tulee olemaan terveystarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaaviksi katsotuista eläimistä saatu aines.

([1]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.
([2]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.
([3]) EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51.
([4]) EYVL L 122, 24.4.1998, s. 59.
([5]) EYVL L 135, 8.6.2000, s. 27.
([6]) EYVL L 172, 7.7.1994, s. 23.
([7]) EYVL L 41, 16.2.1999, s. 14.
([8]) EYVL L 204, 4.8.1999, s. 37.
([9]) EYVL L 158, 30.6.2000, s. 76.
([10]) KOM(2000) 574 lopullinen.

(8) Euroopan parlamentti hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2000 BSE:tä ja eläinten rehujen turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman, jossa se kehottaa välittömästi kieltämään lihaluujauhon syöttämisen kaikille tuotantoeläimille siihen asti kunnes jäsenvaltiot kykenevät takaamaan edellä mainitun yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon ja kunnes komission ehdotuksen mukainen kuolleiden eläinten poistaminen eläinten ravintoketjusta on tullut voimaan.

(9) Komission vastikään tekemissä tarkastuksissa on käynyt ilmi, että tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden valvontaa koskevan yhteisön nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanossa on puutteita. Tämän vuoksi eräiden eläimistä saatavien sivutuotteiden kierrätys eläinten ravintoketjuun on aiheellista kieltää välittömästi. Erityisjärjestelyitä voidaan ottaa käyttöön laaja-alaisten eläintautiepidemioiden yhteydessä.

(10) Yhteisön BSE-tilanteen viimeaikaisen kehityksen vuoksi neuvosto kehotti komissiota 21 päivänä marraskuuta 2000 poistamaan kuolleet eläimet tuotantoeläinten ravintoketjusta.

(11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

Tuotantoeläimet: kaikki eläimet, joita pidetään, lihotetaan tai jalostetaan elintarvikkeiden tuottamiseksi.

Lemmikkieläimet: sellaiseen lajiin kuuluvat eläimet, jota ihminen tavallisesti ruokkii ja pitää muussa kuin tuotantotarkoituksessa muttei käytä ravinnoksi.

Koe-eläimet: neuvoston direktiivin 86/609/ETY ([1]) 2 artiklassa määritellyt eläimet.

Rehuaine: tuotantoeläimille tarkoitettu eläinperäinen ruokintaaine, johon kuuluvat jalostetut eläinvalkuaiset (sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston direktiivin 92/118/ETY ([2]), sellaisen kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/724/EY ([3]), 2 artiklan e alakohdassa), renderoitu rasva, kalaöljy, gelatiini, hydroloidut proteiinit ja dikalsiumfosfaatti.

2 artikla

Jäsenvaltiot vastaavat siitä, että seuraavanlaista eläinjätettä ei käytetä tuotantoeläinten rehun tuotannossa:

a) kaikki nautaeläimet, siat, vuohet, lampaat, kavioeläimet, siipikarja, viljellyt kalat tai muut maataloustuotantoa varten kasvatetut maatilalla kuolleet eläimet, joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, myös kuolleena syntyneet ja syntymättömät eläimet;

b) seuraavat kuolleet eläimet:
   i) lemmikkieläimet;
   ii) eläintarhoissa olevat eläimet;
   iii) sirkuseläimet;
   iv) koe-eläimet;
   v) toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat luonnonvaraiset eläimet;

c) tautien torjuntatoimenpiteenä tilalla lopetetut eläimet;

d) kuljetuksen aikana kuolleet tuotantoeläimet, tämän kuitenkaan rajoittamatta eläinten hyvinvoinnin vuoksi tehtyjä hätäteurastuksia.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan viimeistään 1 päivästä maaliskuuta 2001.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

([1]) EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.
([2]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.
([3]) EYVL L 290, 12.11.1999, s. 32.